

prima instanță - (judecătoria Rîșcani mun. Chișinău) G. Mîțu,
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu, G. Dașchevici, M. Anton

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment,

în pricina civilă înaintată de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment împotriva Inspectoratului fiscal de stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care s-a restituit apelul depus de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment, ca depus în afara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 29 iunie 2015 societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului fiscal de stat mun. Chișinău solicitând anularea deciziei Inspectoratului fiscal de stat mun. Chișinău nr.587/12 din 09 aprilie 2015 prin care s-a constatat faptul încălcării legislației fiscale de către societatea cu răspundere limitată „Transvio”.

În motivarea acțiunii a reiterat că, prin deciziei Inspectoratului fiscal de stat mun. Chișinău nr.587/12 din 09 aprilie 2015 s-a aplicat societății cu răspundere limitată „Transvio” amendă în mărime de 7000 lei pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar în lipsa mașinii de casă și control, conform prevederilor art.254 alin.1) din Codul fiscal.

Nefiind de acord cu sancțiunea aplicată, la 23 aprilie 2015 a contestat decizia organului fiscal.

Prin decizia Inspectoratului fiscal de stat mun. Chișinău nr.132 din 21 mai 2015 s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de societatea cu răspundere limitată „Transvio”.

Consideră reclamantul că decizia organului fiscal este neîntemeiată și ilegală.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău 28 iunie 2016 s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment.

Nefiind de acord cu soluția primei instanței, societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment la 28 iulie 2016 a depus apel nemotivat împotriva hotărârii judecătoreii Rîșcani mun. Chișinău 28 iunie 2016, solicitând admiterea apelului și emiterea unei decizii de admitere a acțiunii înaintate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 s-a restituit apelul depus de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment, ca depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

La 18 ianuarie 2017 societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și transmiterea cauzei în instanța de apel, pentru examinarea apelului.

Recurentul în motivarea recursului a menționat, că nu este de acord cu încheierea instanței de apel.

Sustine că, a contestat hotărârea instanței de fond în termen. Ultima zi de contestare a hotărârii a fost data de 28 iulie 2016, și la această dată a expediat instanței prin intermediul oficiului poștal cererea de apel.

Menționează recurentul că nu a solicitat repunerea în termen deoarece apelul a fost depus în termenul prevăzut de art.362 alin.1) din Codul de procedură civilă.

Instanța de apel examinând chestiunea restituirii apelului a apreciat arbitrar circumstanțele pricinii și dispozițiile Codului de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea la 23 noiembrie 2016.

Potrivit prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicării încheierii.

Prin scrisoarea de comunicare din 06 ianuarie 2017 instanța a expediat părților încheierea din 23 noiembrie 2016 (f.d.115), fiind recepționată de către recurent la 09 ianuarie 2017 (f.d.123).

Cererea de recurs a fost depusă la 18 ianuarie 2017, respectiv recursul este depus în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând materialele dosarului, încheierea recurată prin prisma motivelor din recurs Colegiul consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 și restituirea pricinii în instanța de apel pentru examinarea apelului în fond din următoarele considerente.

Încheierea recurată este adoptată în contradicție cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la stadia de primire a apelului și cu aprecierea incompletă a probelor și circumstanțelor pricinii.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Din materialele dosarului se constată că, instanța de fond a emis hotărârea la 28 iunie 2016.

Soluția fiind în defavoarea societății cu răspundere limitată „Transvio”, aceasta a fost contestat-o cu apel, însă Curtea de Apel Chișinău a restituit apelul depus de

societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment, ca depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

La adoptarea soluției, instanța de apel a motivat că, apelanta societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment urma să-și exercite dreptul de atac în termen de 30 zile din 28 iunie 2016, astfel încât data limită de depunere a apelului fiind 28 iulie 2016, or, societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment a depus cererea de apel, la 29 iulie 2016, adică în afara termenului legal de atac.

Din examinarea actelor existente la dosarul, Colegiul a reținut însă o altă situație de fapt.

Potrivit prevederilor art.362 alin.(1) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit ștampilei aplicată pe cererea de apel nemotivată declarată de societatea cu răspundere limitată „Transvio”, apelul a fost înregistrat la judecătoria Rîșcani mu. Chișinău la 29 iulie 2016 cu nr.40364 (f.d.65).

Instanța de apel recepționând cauza a fixat examinarea apelului pentru 23 noiembrie 2016.

La 21 noiembrie 2016 societatea cu răspundere limitată „Transvio” a depus apel motivat și totodată prin cerere a solicitat amânarea examinării apelului.

Potrivit avizului de recepție anexat la materialele dosarului se constată că, societatea cu răspundere limitată „Transvio” la 28 iulie 2016 a expediat cererea de apel în adresa judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, prin intermediul oficiului poștal (f.d.124).

Art.112 alin.(3) din Codul de procedură civilă statuează că actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel urma să calculeze termenul depunerii apelului din data de 28 iulie 2016, data când apelul a fost înregistrat la oficiul poștal și nicidecum din data de 29 iulie 2016, dată când apelul a fost înregistrat în cancelaria Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău.

Instanța de recurs constată că apelul depus de către societatea cu răspundere limitată „Transvio” a fost depus în termenul prevăzut de art.362 alin.1) din Codul de procedură civilă.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că instanța de apel eronat a concluzionat că apelantul societatea cu răspundere limitată „Transvio” a declarat apel cu omiterea termenului stabilit de art.362 alin.1) din Codul de procedură civilă și nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului.

Apelantul societatea cu răspundere limitată „Transvio” nu a avut motive de a solicita instanței repunerea în termen dat fiind faptul că ultimul nu a omis termenul de procedură.

Prin soluția emisă, instanța de apel nu a ținut cont de constatările jurisprudenței CtEDO, care menționează că atunci când există o „*contestatie privind drepturi și obligații cu caracter civil*”, art. 6 § 1 garantează fiecărui justițiabil dreptul ca această

contestație să fie prezentată în fața unei instanțe. Acest articol consacră astfel „*dreptul la instanță*”, între care dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă, nu constituie decât un aspect.

Dreptul de acces la instanță trebuie să fie „*concret și efectiv*” (*Bellet împotriva Franței*). Efectivitatea dreptului de acces impune ca un individ „să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale” [*Bellet împotriva Franței, Nunes Dias împotriva Portugaliei* în privința normelor privind citarea de a compărea în instanță]. Legislația referitoare la formalitățile și termenele care trebuie respectate pentru a formula un recurs vizează asigurarea bunei administrări a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice (*Cañete de Goñi împotriva Spaniei*, pct. 36). Astfel, reglementarea în cauză sau aplicarea acesteia nu trebuie să împiedice justițiabilul să se prevaleze de o cale de atac disponibilă [*Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei, Zvolsky și Zvolska împotriva Republicii Cehe*, pct. 51].

Curtea reamintește ca art. 6 § 1 din Convenție îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil.

Luând în considerație cele constatate supra, Colegiul consideră că cererea de recurs depusă de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment, urmează a fi admisă, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 și restituită pricina spre examinare în apel la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată, pentru examinarea cererii de apel în fond.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 în pricina civilă înaintată de societatea cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment împotriva Inspectoratului fiscal de stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ, și se restituie pricina spre examinare în apel la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată, pentru eaminarea cererii de apel în fond.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari